

מהיסטוריה להיסטוריה

וחוזר חלילה

מצביה הרוח של מדינת ישראל נעים במהירות, ובדרך כלל מן הקצה אל הקצה. לפני שבוע היתה הארץ שרוייה במצב של כימעט-היסטוריה. היה נדמה כאילו חצי המדינה שובתה, החצי השני עורך הפגנות, והחצי השלישי (והעיקרי) מנבא מלחמה קרובה כדי ללכד את העם.

השבוע, במשך ארבעה מים, כל זה נשכח. המוני ישראל טיילו בארץ, התלהבו מחדש ממראותיה הנהדרים, הריחו את ריחות-הסתיו הראשונים-הראשונים, טבלו בים, שוטטו בחורשות, ערכו פיקניקים, עברו בשטחים המוזקקים.

בלי שביטות, בלי הפגנות, בלי מלחמות. **עד שקושיה פגמים.** מחר תחילת ה-היסטוריה, מן הסתם, מחדש.

אמנם, בצרפת אימו השוטרים בשביתה כללית כמחאה על פיטורי חמשת חברי ועד-העובדים של מיסטר-ערי-השדה. (ה' דמיון הישראלי הפרוע ביותר לא העלה על דעתו שביתה של שוטרים, או אפילו ועד עובדים של שוטרים!) בארצות-הברית נמצאו אירגוני-העובדים במרד כללי נגד הממשלה, המקפאה את השכר. בחצי תרי-סר ארצות המצב בשטח סיכסוכי-עבודה גרוע יותר מאשר בישראל.

אבל בישראל מוכרחה הרגיעה להתחלף בהיסטוריה, אמיתית או מפוברקת. כי זהו אופי הארץ.

אחרי הכל גם נביאי ישראל לא ניבאו בלשון קונסטרוקטיבית כגון "כה אמר אדוני, על שלושה אי-סדרים ועל ארבעה לא אוכל לעבור בשתיקה..."

אורחים

הסינאטורים ידונו

ויברברו

כאשר נאלץ המסוק של הסינאטור אדור ארד ("טד") קנדי לנחות, עצרו הכל את נשימתם.

כי טד הוא בן של משפחות אסונות, ומושר-אסונות גם בזכות עצמו.

כל אחיו נהרגו, הבכור נפל במלחמת-העולם, כטייס קרב, השני, ג'ון, נרצח בי-עודו נשיא, השלישי, רוברט, נרצח על-ידי צעיר פלסטיני.

טדי עצמו כימעט נהרג כאשר נפל מטור סו הפרטי, או נפצע קשה. לאחר מכן אירעה התקרית המפורסמת, בה נפלה מכור ניתו מגשר וידידתו טבעה.

הכימעט-אסון השבוע היה יכול להיות סוף פסוק, למזלו, לא קרה דבר. מסוק שני אסף אותו, הביא אותו בריא ושלם ליעדו הנכסף: משה דיין.

גולדה וגמל. מה לטד ולדיין?

פשוט מאד. טד קנדי הכריז שאינו מר-עמד לכהונת הנשיא בשנה הבאה.

אבל בינתיים הוא מכין את כל ההכנות, למיקרה שישנה את דעתו.

כל אדם הרוצה להיות מועמד לנשיאות ארצות-הברית, צריך לעבור כמה שלבים: לבקר בוויאטי-נאם ולהצטלם בחברת חיילים קרביים, לבקר באירלנד ובאיטליה, כדי לרכוש את לב האמריקאים שבאו מארצות אלה — ובעיקר, לבוא לישראל ולהצטלם כאן בחברת גולדה, דיין, חיילת, גמל, בדור אי מאושר והכותל המערבי.

זהו דבר די מביש, כשלעצמו. אבל עוד יותר מבישה תגובת כלי-התקשורת הישר-ראליים, הגותנים פירסום מירבי לכל בני-קור כזה, מפרסמים בהרחבה את גאומי הסינאטורים, המשתמשים בישראל באופן ציני כדי לרכוש קולות באמריקה. המא-זין הישראלי מקבל את הרושם שאלה הן התבטאויות רציניות של אנשים רציניים, הדואגים לבטחון ישראל, דורשים פאנטור-מים, וכו'.

כל אמריקאי יודע שאלה הם דבריי-סרק ריקים מתוכן, וערכם כמו תצלומי אותם סינאטורים, כשהם מנשקים תינוקות, ברוי-בע כושי בניו-יורק.

(המשך בעמוד 18)

לגמרי בלי בורית, אלא יש לו בדיוק אותה ריאקציה כימית כמו "לריקמת-המגן" של העור.

היום, דרמפון בן 25, ושמו הולך לפניו בעולם כולו. כן, בעולם כולו, מהוליווד ועד מנילה, ומדרום אפריקה עד קופנהאגן, - דרמפון השגריר המוצלח ביותר של התעשייה הישראלית! ומה סוד ההצלחה העולמית הזאת? זה ספור ארוך אותו נספר פעם אחרת... (על הבדיקות היסודיות שנעשו במעבדות ובתי-חולים הגדולים בכל רחבי תבל, כולן בהצלחה יוצאת-מחלל! או על חוברת המחקר אותה פרסמה האוני-ברסיטה של רומא, מיוזמתה היא, ללא דרישה וללא תשלום ובה מסופר על "מוצר-הפלא" דרמפון, שהביא למהפכה בשטח הנקוי של העור האנושי. על אלפי המכתבים שנתקבלו אצל תיא מחולי-עור שנעזרו ע"י דרמפון בסבלם ועוד ועוד).

חלפו 25 שנה, מאז יצאה לאור העולם ולעור האדם השפופרת הראשונה של דרמפון. יותר ויותר אנשים מגלים היום בחוש הטבעי והבריא שלהם, מה טוב לעור שלהם ואו... הם עוברים להתרחץ בדרמפון. (וכי למי מאתנו כיום אין עור רגיש במידה זו או אחרת?)

היום, יום הולדת לדרמפון, ומשולם גניגר, זקן-חבורת יצרני מוצרי היופי וההגינה בישראל, אינו יכול שלא לחייך בקורת רוח. "100 מיליון אנשים, נשים וילדים ברחבי תבל, כבר התרחצו בדרמפון. כולם מרוצים, כולם ידידי דרמפון. כלום אין זו סיבה טובה להיות שבע-רצון?"

"הבה נשתף את כל בית ישראל בשמחתנו, גדולים כקטנים כאחד. הנה כבר התאמת דבר הפרסומאי: בכל העולם-מגדול ועד קטן מתרחצים בדרמפון."

מר משולם גניגר (מנהל תיא) אינו יכול שלא להתרגש כשהוא נזכר במעמד היסטורי זה שאירע לפני 25 שנה. זה היה הוא שהעניק את השם דרמפון. זה השם שניתן למוצר החדש. (Derma פירושו עור ו-Pon מוזכר את הסבון). ואז לא חלם כלל, ששם זה יהיה כל כך פופולרי לא רק בישראל אלא ברחבי תבל.

Charity begins at home

קבעו אנשי תיא. המוצר הפלאי החדש נוסה קודם כל ב"בית-תיא" והשמחה היתה רבה. מאות רופאים, (רופאי עור, רופאי ילדים ורופאי נשים) קבלו דוגמאות ושאלונים והחזירו תשובות נלהבות למחקרי "תיא" במוצר החדש. כל תגובה והערה נרשמה בקפדנות וכעבור תקופה קצרה בלבד, כבר היה ברור לכל, שכאן, במעבדות "תיא" בישראל, נפתח דף חדש בחולדות הנקיון.



500 שנה שלט הסבון על כל סוגיו שלטון יחיד בשטח נקיון-עור ורק בזמננו אנו, גילה המדעי, שכל סבון (אפילו הטוב והעדין בסבונים) מבוסס על בורית, חומר שהוא עויין לעור האדם, כיוון שהוא הורס את "ריקמת-המגן". שהעניק לנו הטבע. לכן, כה גדול והשוב, היה החידוש המהפכני של דרמפון, אשר הוא לא רק

סיפור אהבה...

(של יצרן ישראלי נודע)

תסלחו לי. אבל הכל התחיל בישוב של תינוק. התינוק היה נחמד וחייכני, אך כעבור ימים ספורים הביטו ההורים המאשרים בדאגה על הישכון הורדרד שהלך והאדים.

"אין דבר" אמר הרופא, "אין דבר" אמרו "המומחיות של המשפחה" אמרו וייעצו - לשים שמן. "זה רעיון טוב לעור רגיש" כך פסקו, "רק לא בסבון!" קבעו המומחים והתי-נוק נשאר לבד עם בעייתו.

אז נזכר האב (כימאי בעל שיעור קומה) שכבר לפני כמה שנים חקר באירופה בחומר פלאי חדש שניבאו לו עתיד גדול בשטח הנקיון. חומר זה כך דברו אז, עלול לתפוס את מקום הסבון בעולם. כל הנוסחאות היו עדיין בגדר סוד שמור ורק יחידי סגולה הכירו אותן. אבל, אין מכשול שיעמוד בפני אב מודאג ובמיוחד אב כימאי עקשן וסקרן! בסופו של דבר הוא הצליח "להבריח" דוגמאות מן החומר הסודי... כזה היה מיודענו, הד"ר מיכאל לוין אשר נסגר באותה תקופה הסטורית במעבדתו במפעלי תיא ו"התיישב על הכעיה".

חלפו חודשים של נסויים מתמידים במעבדה, כשתינוקנו החמוד משמש שפן נסיונות לאבא, עד שביום בהיר אחד... ביום בהיר אחד התייצב הד"ר המלומד בפני הנהלת "תיא" והכריז בגאווה: "האוריקה" ("מצאתי!") גיליתי "סבון" ללא סבון" המנקה טוב מסבון! גיליתי את מנקה העור המושלם ביותר! חסל סדר עור רגיש. חסל סדר בעיות - עור. שוב התינוקות לא יסבלו מגירוי עור וגם לא המבוגרים!